

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Tredie Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 123. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030266242768.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

Kundgiør din stoore Mact oc din fordreflig Ære!
Her frem I Mestre Siu (ja siu oc siusindstiuve)
Der hâer I Vand oc Jord (jeg vil det icke liuge)
Om I mig Klodden rund der af nu kunde giøre,
Oc den foruden Form saa konstelig udføre,
Men den alkyndig Gud, Konstmestren bedst, tog jorde
Samt Vandet udi Haand, oc Verdens eble giorde,
At Landet meer oc meer maa runde sig oc krøge,
Oc Vandet mod Natuur den trinde Klod forøge.
Dog maae den ofver-jord sit under-vand ej bryde,
Oc ej det Ofver-vand sin under-jord beflyde:
Her er dit maal, din bred, (til Hafvet Herren talde)
Her, her, din bylge Stolt forbryste skal oc falde:
Her skalt du steenig Jord med al din tyngde blifve,
Oc ej i Vandet løst et Straa-bredt dig udgifve.
Heel sødelig derom Jessæi Psalter klinger,
Oc priiser Gud, der Vand som i en Flaske tvinger.
Det var Mirakel stoort Gud giorde fordem tiide,
Der hand med udstract Haand, dref Tanges haf til siide.
At det ej sammenslog men Moses fiire Miile
Det røde Strande-Sand slet kund' igennem iile:
Dog er det under størr', at den vandrundig Kuule,
Ej skyller Jordan bort, oc slaaer den smaa i Huule,
At Verdens Eble rundt det er at undre meere,
Fem tusend Danske Miil oc fiire hundred fleere,
Som hafver i sin Kreds sit Kierne-Huus det bolde,
Oc kand den tyngde svaar i sig saa bær' oc holde,
At det saa henge kand midt i den Himle-hvelning,
Foruden *fundament* oc fastest under-pælning,
Dog det ej ofven fra i stærke lencker svinger,
Men paa den bløde Luft ved Guds almæctig Finger.
At det er Cirkel-rund oc slet foruden ende,
Det gi'r Forfarenhed oc Skriften med, tilkænde.
Thi ellers skulde vist, vor *Zenit*- Stjerne være
Os nærmer allen Stund, end de ved Siiden ere.